

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Iachimov Cristina în numele inculpatului Platon Roman, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Platon Roman Vladimir,

născut la 10 martie 1978, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Ginta Latină 23, ap. 108.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 06 mai 2014 - pînă la 24 decembrie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 26 ianuarie 2015 - pînă la 16 martie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 28 mai 2015 – pînă la 08 iulie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2014, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Platon Roman a fost condamnat în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 225 unități convenționale, echivalentul a 4500 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Vasilev O. a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Platon Roman la 10 aprilie 2014, aproximativ la ora 08⁰⁰, deplasîndu-se cu rutiera nr. 155, pe bd. Grigore Vieru, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns din geanta lui Vasilev Olga un telefon mobil de culoare neagră, model „BlackBerry” Curve 9380 la preț de

4000 lei cu IMEI – 359599041704261, în care se afla cartela SIM cu nr. 069697676, cauzându-i victimei un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Cu apel sentința a fost atacată de acuzatorul de stat, care invocând blîndețea pedepsei, și anume, la stabilirea pedepsei instanța de fond n-a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, aplicîndu-i amendă de 225 unități convenționale, neluînd în considerație faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, inclusiv pentru infracțiuni similare, se află la evidența medicului narcolog ca consumator de substanțe narcotice, de motivul și scopul infracțiunii săvîrșite, precum și de faptul că prejudiciul cauzat nu a fost restituit. Consideră, că aplicarea de către instanța de fond a unei pedepse mai blînde, decît cea solicitată de către procuror, este una nefondată din motivul neatingerii scopului pedepsei prevăzut la art. 61 Cod penal și anume cauzarea anumitor lipsuri și restricții ale drepturilor persoanei vinovate. Astfel, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a inculpatului conform învinuirii înaintate, în baza art. 192 alin.(1) Cod penal la 1 an 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Totodată să fie admisă acțiunea civilă înaintată de Vasiliev O.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2015, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința contestată în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Lui Platon Roman condamnat în baza art. 192 alin. (1) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a reținut că instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, neîntemeiat aplicîndu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 225 unități convenționale, considerînd-o prea blîndă, menționînd că inculpatul anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru infracțiuni similare, se află la evidența medicului narcolog ca consumator de substanțe narcotice, de motivul și scopul infracțiunii respective, precum și prejudiciul cauzat părții vătămate nu a fost restituit.

Astfel, argumentele instanței de fond în vederea aplicării unei pedepse

mai blînde cum este căința sinceră și recunoașterea vinei, sunt circumstanțe care nu sunt suficiente pentru aplicarea unei pedepse mai blînde, în raport cu personalitatea inculpatului și atitudinea lui față de judecarea cauzei.

Deși instanța a reținut în sentință faptul că inculpatul anterior a fost condamnat de mai multe ori și nu s-a corectat, condamnările nefiind incluse în datele de anchetă a inculpatului, însă la stabilirea pedepsei sub formă de amendă nu s-a ținut cont de aceste criterii.

Prin urmare, prin aplicarea pedepsei amenzii nu au fost realizate scopurile legii penale, prevăzute în norma art. 2 Cod penal, deoarece există riscul comiterii de către inculpat a unor noi infracțiuni în timpul executării pedepsei sau chiar și riscul de eschivare de la executarea acesteia.

Circumstanțele invocate de către instanța de fond nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat și nu pot genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult că soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvîrșirea a unor astfel de infracțiuni, or aplicarea unei pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Platon R. a celor comise, cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul lui în societate.

Instanța de apel a considerat de a aplica în privința inculpatului o pedeapsă reală cu închisoare, pe care o consideră legală, întemeiată și echitabilă în raport cu cele comise.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocata Iachimov C. în numele inculpatului, care, invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului a invocat că la aplicarea pedepsei instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 61 și 75 Cod penal, fără a motiva care era necesitate aplicării unei pedepse reale. În cazul stabilirii pedepsei cu închisoarea, instanța de apel urma să aplice prevederile art. 90 Cod penal, acordîndu-i dreptul de a lucra.

Instanța de apel în decizie a menționat că paguba cauzată nu a fost restituită, ceea ce este eronat, deoarece corpul delict – telefonul mobil de model “BlackBerry” Curve 9380 la prețul de 4000 lei a fost restituit părții

vătămate, fapt care este menționat în sentința instanței de fond.

De asemenea, de către instanța de apel nu s-a luat în considerație că inculpatul vina a recunoscut-o integral, a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, a încercat de a se împăca cu partea vătămată însă aceasta refuză categoric de a lua legătura cu inculpatul, ceea ce este confirmat prin faptul că nu a fost înaintată o acțiune civilă în cadrul ședinței de judecată, iar prejudiciul material i-a fost restituit încă la urmărirea penală.

Referitor la persoana inculpatului, acesta este angajat în câmpul muncii în calitate de șofer la SRL "Savtels".

Mai mult ca atât, infracțiunea pe care inculpatul a săvârșit-o face parte din categoria infracțiunilor ușoare, pentru care pedeapsa maximă închisorii este de pînă la 2 ani.

Consideră că este posibil de a-l pedepsi pe inculpat fără izolarea lui de societate, cu menținerea pedepsei sub formă de amendă, iar o pedeapsă inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzînd noi suferințe, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare.

7. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Iachimov C. în numele inculpatului, solicitînd inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece motivele invocate de recurent nu sunt prevăzute ca temei de drept stipulat la art. 427 Cod de procedură penală. Pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată corespunzător în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate

expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului, avocatul Iachimov C. în numele inculpatului Platon R. este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate inculpatului, criticând hotărârea atacată doar în latura stabilirii pedepsei, *referitor la excluderea prevederilor art. 90 Cod penal*, invocând temeiul de casare prevăzut la pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, *cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că aceste temeiuri nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Reieșind din prevederile art. 414-415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și este în drept de a casa sentința parțial sau total, pronunțînd o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În cauza dată, instanța de apel a îndeplinit aceste prevederi ale legii.

După cum se observă din textul deciziei instanței de apel, aceasta judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționînd că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut în deplină măsură cont de scopul pedepsei penale, persoana inculpatului și atitudinea lui față de judecarea cauzei.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Așadar, sancțiunea infracțiunii imputate lui Platon Roman în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, prevede *pedeapsă cu amendă în mărime de la 300 la 500*

unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

Prin urmare, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Prin decizia instanței de apel, lui Platon Roman în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de *1 an închisoare*, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de alin. (1) art. 75 Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luînd în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se observă din sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului, aceasta prevede pedeapsă alternativă pentru fapta săvîrșită și anume amenda, sau munca neremunerată în folosul comunității.

Conform alin. (2) art. 75 Cod penal, instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul acesteia.

Colegiul penal consideră justă concluzia instanței de apel precum că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului nu poate fi atins, decît *prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 1 an.*

La baza acestei concluzii, corect a fost reținut faptul că, deși infracțiunea

săvârșită de inculpat se clasifică potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal, ca una ușoară, și sînt prezente circumstanțele atenuante – recunoașterea vinei și căința sinceră, însă nu poate fi neglijat faptul că inculpatul anterior a fost condamnat de mai multe ori, pentru infracțiuni similare, chiar dacă antecedentele penale sunt stinse. De unde rezultă, că inculpatul nu și-a făcut concluzii necesare și a comis din nou o infracțiune cu intenție, chiar dacă este una ușoară și a generat urmări prejudiciabile părții vătămate.

În viziunea instanței de recurs, semnificativ este și acel fapt că inculpatul fiind anterior condamnat, *de fiecare dată fiindu-i stabilite pedepse sub formă de amendă*, acesta săvârșește din nou o infracțiune cu intenție, ceea ce denotă că pedepsele neprivative de libertate nu-și ating scopul de corectare și reeducare a inculpatului, iar comiterea infracțiunilor, deși diverse, capătă caracter sistematic pentru inculpat, ceea ce nu este tolerant în societate.

Astfel, Colegiul penal statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Platon R. de către instanța de apel (*1 an închisoare*), a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încît acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blînde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Prin urmare, avocatul Iachimov C. critică măsura de pedeapsă aplicată lui Platon R., ca fiind una prea aspră, că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, astfel, în opinia acesteia, s-a comis o eroare de drept ce ar genera casarea hotărîrii atacate, însă eroarea stipulată în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, nu persistă în speță, deoarece instanța de apel în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, examinînd cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, precum și a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrii atacate sub aspectele invocate, dispunînd inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Iachimov Cristina în numele inculpatului Platon Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2015, în cauza penală în privința lui *Platon Roman Vladimir*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 06 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti